

บทความวิจัย (ก.ค. - ธ.ค. 2562)

ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่มีต่อการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี

วรณูช กุฑา, สาขาวิชาการบัญชี, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในด้านภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี และศึกษาเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในด้านภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลแยกตาม เพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่งหน้าที่การงาน ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง และประเภทของการประกอบกิจการ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี ตัวอย่างที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลมีจำนวน 83 ราย โดยสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ t-test และ F-test

ผลการศึกษาพบว่าสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการแจกแบบสอบถาม จำนวน 83 ราย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 41 - 50 ปี ส่วนมากมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา ระยะเวลาในการประกอบกิจการ 1 - 5 ปี ตำแหน่งรับผิดชอบในกิจการ คือ กรรมการผู้จัดการ และประเภทของกิจการ เป็นประเภทธุรกิจการค้าปลีกและค้าส่ง ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจ พบว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิและรายการที่ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายของผู้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล มีมากกว่าร้อยละ 50 ซึ่งมีความรู้มากที่สุดคือ เรื่องการตีราคาสินค้าคงเหลือในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีให้คำนวณตามราคาทุนหรือราคาตลาดแล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า และเมื่อคำนวณตามเกณฑ์ใดตามวิชาการบัญชีแล้ว ให้ใช้เกณฑ์นั้นตลอดไป และเงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพบริษัทจะหักเป็นรายจ่ายได้ต่อเมื่อบริษัทมอบกองทุนให้บุคคลที่สามไปบริหาร การทดสอบสมมติฐาน พบว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิและรายการที่ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายของผู้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการประกอบ ตำแหน่งรับผิดชอบ และประเภทของกิจการต่างกันไม่มีความแตกต่างกัน

คำสำคัญ: ผู้ประกอบการ ภาษีเงินได้นิติบุคคล

Received: May 2, 2019, Revised May 7, 2019, Accepted May 31, 2019

Knowledge and understanding of juristic person entrepreneurs towards Corporate income tax in Mueang District, Ubon Ratchathani Province

Woranuch Kuutha, Accounting Program, Ubon Ratchathani Rajbhat University

Abstract

This research aims to study level of knowledge and the understanding about Corporate income tax of taxpayers in Mueang District, Ubon Ratchathani Province. And study on comparison of levels of knowledge and understanding in the corporate income tax of taxpayers categorized by gender, age, education, work position, duration of tenure and type

of business. The data was collected from corporate income tax in the city of Ubon Ratchathani. there are a total of 83 sample by simple random sampling. The statistics include t-test and F-test.

The results showed that the personal status of respondents from the questionnaire were 83 cases. Most of the respondents were aged 41 - 50 years. Most of Higher Education Level Diploma. The period of operation of 1-5 years, the work position responsible for business is the managing director and the type of business, wholesale and retail trade. It found that knowledge and understanding about the conditions and the calculation of net income and items which not expenses for the corporate income tax. There are more than 50 percent of the most knowledgeable, which is about revaluation inventories when end of accounting period, calculated on the basis of higher of cost or market and When calculated by any criteria according to accounting, using criteria that forever. And Provident fund contribution that companies are deducted as expenses when the company offers to third parties to fund management. Tests hypothesis found that the knowledge and understanding of the calculation criteria of net profit and item which are not expenses of the corporate income tax with the differences gender, age, level of education, duration of tenure and type of business, there is no different.

Keywords: Entrepreneur, Corporate Income Tax

คำขอบคุณ: งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

บทนำ

บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มีหน้าที่จัดทำบัญชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 และมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากฐานกำไรสุทธิ ตามบทบัญญัติในประมวลรัษฎากร หมวด 3 ส่วนที่ 3 การจัดเก็บภาษีจากบริษัท และห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่สำคัญได้แก่ มาตรา 65 มาตรา 65 ทวิและ มาตรา 65 ทริ รวมถึงบทบัญญัติในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน และพระราชกฤษฎีกาออก ตามความในประมวลรัษฎากร ซึ่งมีหลักเกณฑ์แตกต่างจากหลักบัญชีที่รับรองทั่วไป นอกจากนี้กฎหมายภาษีเงินได้นิติบุคคลมีการปรับเปลี่ยนแก้ไขเพิ่มเติมโดยมีทั้งการออกพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวล รัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากรประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้และประกาศ กระทรวงการคลังเกี่ยวกับภาษีเงินได้ ผู้ประกอบการจะต้องมีความรู้ในการจัดทำบัญชีทั้งในนามบริษัท ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล และหน่วยงานลักษณะอื่นที่กฎหมายกำหนด ด้วยเหตุนี้ผู้ประกอบการจึงต้องมีความรู้ ทั้งทางด้านบัญชีที่เพียงพอสำหรับการจัดทำบัญชีและออกงบการเงินได้อย่างถูกต้อง เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป ซึ่งข้อมูลทางการบัญชีถือเป็นฐานข้อมูลสำหรับการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล ดังนั้นนอกจากผู้ประกอบการจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านบัญชีแล้วจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถ และเข้าใจหลักเกณฑ์ของกฎหมายภาษีเงินได้นิติบุคคลอีกด้วย เพื่อจะได้สามารถคำนวณภาษี อากรตามหลักเกณฑ์ในประมวลรัษฎากร

และกฎหมายภาษีอากรที่เกี่ยวข้องได้ ซึ่งโดยปกติ หลักการทางการบัญชีบางรายการยังไม่สอดคล้องกับหลักการทางภาษีอากร ด้วยเหตุนี้ ผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องทำการปรับปรุงกำไรสุทธิทางบัญชีให้เป็นกำไรสุทธิทางภาษีอากรก่อนทำการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล ที่จะต้องชำระ และต้องสามารถกรอกแบบ พร้อมยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้นิติ บุคคล (ภ.ง.ด. 50 และ 51) ได้อย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์

หากว่าประชาชนผู้เสียภาษีทุกคนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการเสียภาษีเป็นอย่างดี เสียภาษีด้วยความสมัครใจ ตระหนักรู้ในการเสียภาษีที่ถูกต้อง อันเป็นหน้าที่ของประชาชนในฐานะพลเมือง ที่ดีของประเทศชาติ และรัฐบาลก็ไม่ได้เข้ามาแทรกแซงการจัดเก็บภาษีและคงไม่เกิดปัญหาในทางปฏิบัติมากนักแต่ในปัจจุบันเมื่อใดที่รัฐบาลต้องการใช้งบประมาณในการบริหารประเทศชาติมากขึ้นกรมสรรพากรจะถูกกดดันให้ตรวจตราผู้เสียภาษีให้เสียภาษีอย่างเคร่งครัด

ดังนั้น ความรู้ความเข้าใจกฎหมายภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการสำคัญต่อความถูกต้องครบถ้วนตามเกณฑ์ต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาความรู้ความเข้าใจกฎหมายภาษีเงินได้นิติบุคคลเพื่อให้ ทราบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปวิเคราะห์แนวทางในการเพิ่มความรู้ความเข้าใจต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี

สมมติฐานของการวิจัย

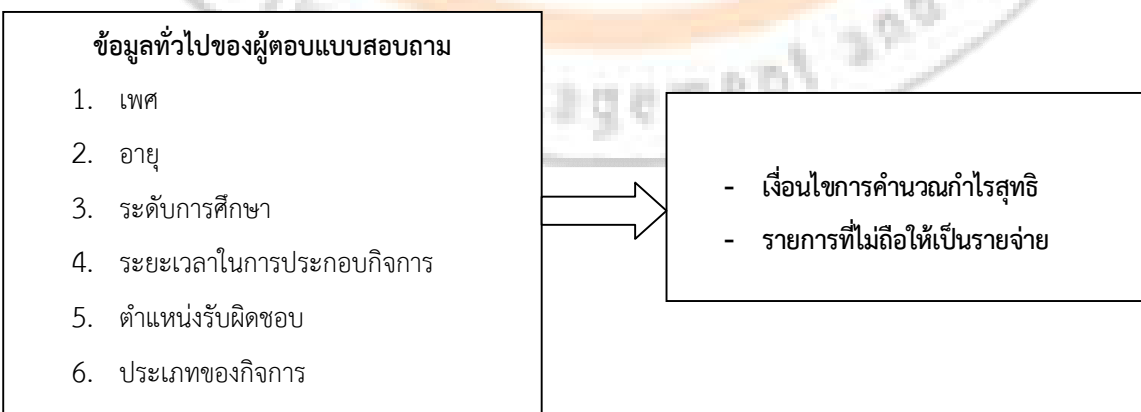
ผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานีมีความรู้ความเข้าใจกฎหมายภาษีเงินได้นิติบุคคลอยู่ในระดับน้อย

กรอบแนวความคิด

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรม ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่มีต่อการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานีแสดงได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ประกอบการที่จดทะเบียนนิติบุคคล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี โดยวิธีการสุ่มตัวอย่าง การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ประกอบการที่จดทะเบียนนิติบุคคล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ที่ใช้เพื่อสำรวจปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกฎหมายภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist questions) โดยสร้างให้ครอบคลุม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับและหน่วยงานที่นำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางสำหรับการให้บริการความรู้ด้านภาษีนิติบุคคลแก่ผู้ประกอบการ
2. เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำข้อมูลไปใช้ในการดำเนินการจัดเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม
3. เพื่อทราบปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานีเกี่ยวกับความรู้ความ

เข้าใจในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

วิธีการดำเนินการวิจัย

กำหนดประชากร

ผู้วิจัยได้ใช้ประชากรในการวิเคราะห์และปรับปรุงแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานีจำนวน 543 แห่ง (ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดอุบลราชธานี ปี 2560 <http://ubon.nso.go.th> สืบค้น เมื่อ 30 กรกฎาคม 2560) สามารถแบ่งได้ดังนี้

อำเภอ/ตำบล	จำนวนสถานประกอบการ	ห้างหุ้นส่วนจำกัด, ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล	บริษัท จำกัด, บริษัท จำกัด (มหาชน)	สหกรณ์	อื่นๆ
ในเมือง	477	289	179	5	4
ชามใหญ่	57	25	31	1	-
แจระแม	9	5	4	-	-
รวม	543	319	214	6	4

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี โดยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยคำนวณจากสูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane's ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (Yamane Taro 1973: 725) ความคลาดเคลื่อน 10% ได้ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เท่ากับ 83 ตัวอย่าง โดยการใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามนี้คณะผู้วิจัย ได้สร้างขึ้นโดยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากตำรา เอกสาร สิ่งพิมพ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลโดยมุ่งเน้นศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับเงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิตามมาตรา 65 ทวิ และรายการที่ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายตามมาตรา 65 ตรีแห่งประมวลรัษฎากร โดยแบบสอบถามจะแบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ศึกษาพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

ส่วนที่ 2 ศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับเงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิและรายการที่ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายตามประมวลรัษฎากร

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่โดยใช้เครื่องมือเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งสร้างตามขอบเขตและกรอบแนวคิดของการวิจัย จำนวน 83 ชุด และตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามหลังการเก็บข้อมูล ได้รับการตอบกลับมากครบถ้วน

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบเพื่อหาค่าความสมบูรณ์ แล้วจึงนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมทั้งอธิบายประกอบ ได้แก่ คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป นำมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน T-test และ One way ANOVA

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่มีต่อการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของผู้ประกอบการนิติบุคคล จำนวน 83 ราย พบว่า

สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการแจกแบบสอบถาม จำนวน 83 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 อายุ 41 – 50 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 43.4 ระดับการศึกษามัธยมศึกษา, ปวส. จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 ระยะเวลาในการประกอบกิจการ 1 – 5 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 ตำแหน่งรับผิดชอบในกิจการ กรรมการผู้จัดการ หรือหุ้นส่วนผู้จัดการจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 ประเภทของกิจการ ธุรกิจการค้าปลีกและค้าส่ง จำนวน ธุรกิจการค้าปลีกและค้าส่ง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0

มีความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่มีต่อการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลการคำนวณกำไรสุทธิมากน้อยตามลำดับ ดังนี้ การตีราคาสินค้าคงเหลือในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีให้คำนวณตามราคาทุนหรือราคาตลาดแล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า และเมื่อคำนวณตามเกณฑ์ใดตามวิชาการบัญชีแล้ว ให้ใช้เกณฑ์นั้นตลอดไป ร้อยละ 76.8 ภาษีขายซึ่งบริษัทที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับไม่ต้องนำมารวมเป็นรายได้ ร้อยละ 75.8 การคำนวณราคาทุนของสินค้าที่เป็นเงินตราต่างประเทศให้คำนวณเป็นเงินไทย ตามอัตราแลกเปลี่ยนในท้องตลาดของวันที่ได้มา การคำนวณหนี้สูญสามารถถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ หากลูกหนี้ไม่ชำระเงินในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นๆ โดยไม่ต้องติดตามทวงถาม ร้อยละ 66.9 บริษัทที่ตั้งตามกฎหมายไทย ยกเว้นบริษัทจดทะเบียน เมื่อได้รับเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัด ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศโดยให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงครั้งหนึ่ง ร้อยละ 63.6 เงินปันผลหรือส่วนแบ่งของกำไร ที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงิน

ได้ ให้คำนวณเป็นรายได้ทั้งหมดก่อนหัก ภาษี ณ ที่จ่าย มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการไม่ต้องนำรายได้จากค่าลงทะเบียนหรือค่าบริการที่ได้รับจากสมาชิก มารวมเป็นรายได้ ร้อยละ 58.1

ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่มีต่อการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลมากน้อยตามลำดับ ดังนี้ เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพบริษัทจะหักเป็นรายจ่ายได้ต่อเมื่อบริษัทมอบกองทุนให้บุคคลที่สามไปบริหาร ร้อยละ 86.7 ค่าสิ่งของที่มอบให้บุคคลที่ได้รับการรับรอง ถือเป็นรายจ่ายได้ทั้งจำนวน ร้อยละ 84.5 ภาษีซื้อที่เกิดจากรายจ่ายเพื่อการรับรองของบริษัทนำมาเป็นค่าใช้จ่ายได้ ร้อยละ 79.0 คำว่า “ รอบระยะเวลาบัญชีที่ถัดไป ” ตามมาตรา 65 ตรี (9) แห่งประมวลรัษฎากรหมายความว่า เมื่อไม่รู้หรือไม่อาจลงรายจ่ายในรอบบัญชีใดได้ก็ให้ลงรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีถัดไปจากรอบระยะเวลาบัญชีที่จ่ายไปจริง ร้อยละ 74.6 ดอกเบี้ยที่คิดให้สำหรับเงินทุน เงินสำรองต่างๆ หรือเงินกองทุนของตนเองถือเป็นรายจ่ายได้ ร้อยละ 73.6 ผลขาดทุนสุทธิของรอบระยะเวลาบัญชี 5 รอบ ก่อนรอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบันสามารถนำมาหักออกจากกำไรได้ตลอดไป ร้อยละ 72.4 รายจ่ายที่กิจการได้จ่ายไปโดยไม่มีหลักฐานการจ่ายเงินแต่ได้ทำใบสำคัญจ่ายโดยมีชื่อและที่อยู่ของผู้รับรองอย่างครบถ้วน นำมาเป็นรายจ่ายได้โดยไม่ต้องพิสูจน์ ร้อยละ 68.0 การจ่ายเงินโบนัสให้แก่พนักงานก่อนปิดบัญชี โดยไม่คำนึงว่าจะมีกำไรหรือขาดทุนถือเป็นรายจ่ายได้ ร้อยละ 62.5 ค่าของทรัพย์สินที่ตีราคาต่ำลง เช่น มูลค่าหุ้นที่ลดลง บริษัทมีสิทธินำมาลงเป็นรายจ่ายได้ ร้อยละ 58.1 การจ่ายเงินเดือนให้ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งเป็นลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนถือเป็นรายจ่ายได้ทั้งหมด ร้อยละ 57.1

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังของผู้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลแยกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่การงาน ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง ประเภทของผู้ประกอบการ

ผู้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเพศชายและเพศหญิงมีความรู้ความเข้าใจต่อเงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิและมีความรู้เกี่ยวกับรายการที่ไม่ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิไม่แตกต่างกัน

ผู้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลที่มีอายุมีความรู้ความเข้าใจต่อเงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิและมีความรู้เกี่ยวกับรายการที่ไม่ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิไม่แตกต่างกัน

ผู้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลที่มีระดับการศึกษามีความรู้ความเข้าใจต่อเงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิและมีความรู้เกี่ยวกับรายการที่ไม่ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิไม่แตกต่างกัน

ผู้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลที่มีระยะเวลาในการประกอบกิจการมีความรู้ความเข้าใจต่อเงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิและมีความรู้เกี่ยวกับรายการที่ไม่ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิไม่แตกต่างกัน

ผู้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลที่มีตำแหน่งรับผิดชอบในกิจการมีความรู้ความเข้าใจต่อเงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิและมีความรู้เกี่ยวกับรายการที่ไม่ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิไม่แตกต่างกัน

ผู้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลที่มีประเภทของกิจการมีความรู้ความเข้าใจต่อเงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิและมีความรู้เกี่ยวกับรายการที่ไม่ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพบว่า ผู้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลส่วนมากเป็นเป็นเพศหญิง อายุ 41 - 50 ปี ระดับการศึกษานอนปริญญา, ปวส. ซึ่งมีความรู้ทางด้านภาษีอยู่แล้ว และการศึกษาของผู้เสียภาษีกลุ่มนี้ส่วนมากจะมีการศึกษาอยู่ในระดับไม่สูงนัก จะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีความรู้ความเข้าใจด้านภาษีไม่ถึงกับลึกซึ้งดีพอ และอีกสาเหตุหนึ่งคือการเสียภาษีมักเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทำให้การคำนวณภาษี เงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิและรายการที่ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายมีการเปลี่ยนแปลงทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้ง่าย จึงควรมีการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับภาษีให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบอย่างทั่วถึง ซึ่งจะสอดคล้องกับสุพาดา สิริกุตตา (2548) หน่วยงาน ที่จัดเก็บภาษีอากรของประเทศไทยที่สำคัญ คือ กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต กรม ศุลกากร เป็นต้น ซึ่งภาษีอากรที่รัฐบาลจัดเก็บ เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญที่จะนำไปพัฒนา ประเทศชาติ เพื่อ

ประโยชน์ต่อประชาชนโดยตรง ภาษีอากรเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคนที่จะต้องเสียภาษีตามที่กฎหมายกำหนด การเสียภาษีอากรจึงเป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้ทุกประเภทที่จะต้องมีหน้าที่และมีความรับผิดชอบในการเสียภาษีอากรที่รัฐบาลจัดเก็บ ประกอบด้วย ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีสรรพสามิต ภาษีมูลค่าเพิ่ม อากรแสตมป์ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะต้องเสียภาษีแต่ละประเภทให้ถูกต้องตามประมวลรัษฎากร ภาษีอากรที่จัดเก็บแต่ละประเภทกำหนดสถานะผู้มีหน้าที่เสียภาษี และวิธีการเสียภาษีแตกต่างกันแล้วแต่กรณีที่เกิดขึ้นจากรายได้ นั้น ครอบคลุมผู้มีรายได้ที่เป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล และนิติบุคคลประเภทต่าง ๆ โดยมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้แตกต่างกันไปผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานีมีความรู้ความเข้าใจกฎหมายภาษีเงินได้นิติบุคคลอยู่ในระดับน้อย

รายการอ้างอิง

กรมสรรพากร. (2560) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงิน ได้นิติบุคคล. [ระบบออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก:

<http://www.rd.go.th/publish/835.0.html> สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2561

กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร. (2548). ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร 2548. กรุงเทพฯ.

ชนกานต์ จุลาสัย. (2553). ความรู้ความเข้าใจของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ใน กฎหมายภาษีเงินได้นิติบุคคล.การค้นคว้าแบบอิสระ ๖๖ ชุมหะบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชัยสิทธิ์ ตรีชูธรรม (2551). กฎหมายภาษีอากร. ฉบับปรับปรุงพิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา บวรลักษณ์ เงินมา. (2553). คุณลักษณะของ บัณฑิตสาขาวิชาการบัญชีในความ ต้องการของสถานประกอบการใน เขตจังหวัดเพชรบูรณ์.การ ค้นคว้า แบบอิสระ ๖๖ ชุมหะบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

ไพจิตร โรจนวนิช ชุมพร เสนไสย และสาโรช ทองประคำ. (2549). คำอธิบายประมวลรัษฎากร.

พัฒนารุทธิกิจการค้ากระทรวงพาณิชย์. (2560). รายชื่อผู้ประกอบการนิติบุคคล. [ระบบ ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก:

<http://www.dbd.go.th/mainsite/index.php?id> สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2561

สุพาดา สิริกุดตา. (2548). การภาษีอากร. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมสาร จำกัด ผู้ทำบัญชี. [ระบบออนไลน์].

เข้าถึงได้จาก: http://lumyai.krutechnic.com/unit3_2 สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2561.

ศุขจี มูลทอง้อย. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านอินเทอร์เน็ตในเขตสำนักงานสรรพากรพื้นที่นครปฐม.วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ.

อมรศักดิ์ พงศ์พศุตม์. (2553). การบัญชีภาษี อากรชั้นสูง. ฉบับปรับปรุงพิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: บริษัท ชวนพิมพ์ 50 จำกัด.

อักษร สวัสดิ์. (2542). ความรู้ความเข้าใจ และ ความตระหนักในการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย: กรณีศึกษา ในเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ภาคนิพนธ์ปริญญา พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.